

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/110/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124430484
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124430484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Jany Vargovej, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom v Žiline, Závodská cesta 24/3911, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36 864 455, so sídlom v Žiline, Tolstého 1201/20, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, o zaplatenie 283,34 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 12C/6/2025-100 zo dňa 27.3.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 283,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,4 % ročne zo sumy 283,34 € od 23.10.2024 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku; žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že dňa 22.07.2024 došlo v A. B. k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola spoločnosť VT-HADICE&PLAST, s.r.o., IČO: 36 574 791, so sídlom ul. Stavbárov 1, Michalovce (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 954/2024 zo dňa 05.08.2024, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom trval od 05.08.2024 do 16.08.2024 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy a vydania krycieho listu. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 07.10.2024 žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 07.10.2024 ukončil šetrenie poistnej udalosti a priznal poistné plnenie vo výške 1.458,37 €. Uviedol, že nájom náhradného vozidla od 15.08. do 16.08. už nebol ďalej účelný a nejde o náklady v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov, ktoré poškodenému vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Inštitút povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má slúžiť na to, aby sa poškodenému čo najviac zjednodušil postup smerujúci k uplatneniu nároku na náhradu škody a k jeho uspokojeniu. Je všeobecne známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho

„prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Podľa Zákona o PZP má poškodený nárok na úhradu nákladov na prenájom až do doby, kým mohol svoje vozidlo fakticky prevziať, t.j. dňa 16.08.2024. Nemôže byť na ťarchu poškodeného, že hoci bolo vozidlo opravené už dňa 13.08.2024, poisťovňa vystavila krycí list až dňa 15.08.2024. Nemožno požadovať od poškodeného, aby sám vyplatil servisu faktúru za opravu v takej výške (8.155,73 €), nakoľko aj sám žalovaný ju považuje za nadlimitnú škodu s osobitnými podmienkami. Samotné vystavenie faktúry nemá za následok ukončenie obmedzenia poškodeného. Toto je ukončené až faktickým odovzdaním vozidla. Nájom za obdobie, kedy bolo vozidlo v autoservise je v príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Nebolo sporným, že vozidlo bolo prevzaté do autoservisu dňa 05.08.2024, oprava bola ukončená dňa 13.08. a nájom trval do 16.08.2024. Krycí list bol zo strany žalovaného doručený dňa 15.08.2024 v popoludňajších hodinách, čo nebolo sporné. Poškodený si prevzal vozidlo nasledujúci pracovný deň, t. j. 16.08.2024, kedy si opravené vozidlo prevzal a náhradné vozidlo vrátil. Od poškodeného nemožno spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné a pracovné povinnosti zosúladené tak, aby si vozidlo prevzal ihneď po telefonáte z autoservisu, najmä s prihliadnutím na sídlo autoservisu a poškodeného. Uvedený názor nepriamo zdieľa aj žalovaný, nakoľko aj napriek ukončeniu opravy priznal poistné plnenie ešte aj za nasledujúci pracovný deň. Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania zo súdom priznanej sumy, a to vo výške 8,4 % ročne. Súd v tejto súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021. Z oznámenia žalovaného o poskytnutí poistného plnenia vyplýva, že šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené dňa 07.10.2024. Žalovaný bol povinný plniť do 15 dní, t.j. do 22.10.2024 a do omeškania sa dostal dňom 23.10.2024. Súdu neboli preukázané okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od vysloveného právneho názoru Ústavného súdu SR. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalovaný. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/136/2024 zo dňa 26.11.2024. Mal za to, že pokiaľ prvoinštančný súd nerozhodol v súlade s poukazovaným rozhodnutím odvolacieho súdu, svoje rozhodnutie založil na nesprávnych záveroch vyplývajúcich z predložených dôkazov, a rovnako nesprávne právne posúdil celú prejednanú vec. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co/41/2023 zo dňa 12.9.2023 v nadväznosti na čo žiadal rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhoval rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Uviedol, že účelom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie následkov pre poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou spôsobenou prevádzkovateľom motorového vozidla. V tejto súvislosti potom nemožno od poškodeného očakávať, aby bol pripravený zložiť peňažné prostriedky za opravu jeho poškodeného vozidla v situácii, ktorú on sám nezavinil, ani ju nemohol ovplyvniť. Od poškodeného teda nie je možné žiadať a neprímerane ho zaťažovať v tom, aby bol nútený sám zo svojich finančných prostriedkov uhrádzať náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla. Uvedené závery sú pritom i v súlade s rozhodovacou činnosťou súdu (napr. rozsudky Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.01.2023, sp.zn. 14Cob/89/2022, či zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023). Žalobca má za to, že súd sa v napadnutom rozsudku dôkladne zaoberal celou skutkovou situáciou a ustálil, že návrh žalobcu (ktorý predstavuje nezaplatené náklady za nájom náhradného motorového vozidla) bol dôvodný v takom rozsahu, v akom si ho žalobca uplatnil podanou žalobou. Doba zotrvania vozidla v autoservise a nutnosť užívania náhradného vozidla súvisí výhradne so vznikom dopravnej nehody zapríčinennej poistencom žalovanej a jeho zodpovednosťou za náhradu škody, ktorá nahlásením poistnej udalosti prešla na poisťovňu. Je tiež potrebné uviesť, že to bol práve poškodený, ktorý sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej klientom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia a slobodného vôľového konania, ale bol v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a vzniknutou škodou. Poškodený prenájomom náhradného motorového vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav. Rozhodnutie prvoinštančného súdu je z pohľadu žalobcu v súlade s vykonaným dokazovaním a právne posúdenie zodpovedá povahe vynaloženia nákladov z hľadiska účelnosti, dôvodnosti a bezprostrednej súvislosti so škodovou udalosťou.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zotrval na dôvodoch odvolania, poukázal na ust. § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že zodpovednosť z porušenia povinnosti zástupcu by si mal však poškodený nárokovať priamo u zástupcu, a nie u žalovanej ako nezávislého tretieho subjektu. Postup autoservisu, keď napriek tomu, že je vozidlo opravené a toto naďalej zadržiava je podľa názoru žalovanej

neprípustný a nie je na zákonnom podklade. Tvrdenie o bežnej obchodnej praxi a predloženie potvrdení o tejto skutočnosti podľa žalovanej neobstojí a rozhodnutím krajského súdu by sa schvaľovanie tohto nezákonného postupu malo zvrátiť. Samotná poisťna udalosť spočíva v poškodení motorového vozidla poškodeného. Práve táto skutočnosť, zakladá zodpovednostný vzťah medzi škodcom a poškodeným. Podstatou tohto zodpovednostného vzťahu je to, že po istú dobu v dôsledku poškodenia vozidla, poškodený nemá k dispozícii prevádzkyschopné vozidlo, a z tohto dôvodu si prenajme náhradné vozidlo. Po oprave vozidla odpadá prekážka, ktorá bráni užívaniu poškodeného motorového vozidla. Poškodenie bolo odstránené a poškodené motorové vozidlo bolo spojznené, opätovne uvedené do prevádzky dňa 13.8.2024. Prekážka, ktorá bránila užívaniu poškodeného motorového vozidla bola teda odstránená a ďalší nájom náhradného vozidla nebol nevyhnutný, a teda ani účelný. Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, jednoznačne viaže nárok na náhradu nájmu za náhradné vozidlo ku dňu skončenia opravy, ktorý je defacto dňom kedy má poškodený k dispozícii opravené vozidlo a môže ho prevziať do svojej dispozičnej sféry. V ďalšom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/5/2025 zo dňa 28.1.2025.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že v žiadnom prípade nemožno akceptovať žalovaným prezentovaný svojvoľný výklad predmetného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky. Argumentáciu žalovaného nálezom Ústavného súdu považoval za protirečenie a žalovaným prezentovaný výklad za účelový v prospech žalovaného. Žalobca je presvedčený o správnosti ním prezentovaného výkladu a interpretácie nálezu Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023 a vzhľadom na rozhodovacia prax súdov v obdobných sporoch mal za to, že v otázke účelnosti nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla došlo k ustáleniu rozhodovacej praxe v zmysle argumentácie žalobcu. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení argumentuje rozsudkami Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024 a 8Co/136/2024 namietol, že tieto nerešpektujú vyššie uvedený nález Ústavného súdu a účel povinného zmluvného poistenia. Do doby nájmu je nutné započítať nielen samotnú dobu opravy a skončenie šetrenia oznámením, resp. plnením poisťovne, ale i primeranú lehotu na prevzatie opraveného vozidla. Od poškodeného nemožno spravodlivo požadovať, aby mal svoje pracovné a osobné povinnosti zosúladené tak, aby ihneď v momente doručenia krycieho listu si objektívne mohol prevziať svoje opravené vozidlo. Poškodený nájom náhradného vozidla žiadnym spôsobom umelo nepredlžoval. Nájom náhradného vozidla trval len nevyhnutný čas. Poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.03.2025, sp. zn. 9Co/7/2025, kde bola riešená obdobná skutková situácia. Uvedený postup je tiež v súlade s ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

8. K odvolacím námietkam odvolateľa odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že predmetom konania v prejednávanej veci je ustálenie rozsahu náhrady škody spôsobenej nemožnosťou užívania poškodeného vozidla v súvislosti s dopravnou nehodou spôsobenou poistencom žalovaného a ustálenie doby využívania náhradného vozidla prenajatého žalobcom do doby, pokiaľ servis neodovzdá poškodenému opravené vozidlo.

9. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na aktuálny nález Ústavného súdu SR III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17. júla 2025, ktorý uviedol, že „pri posúdení tejto otázky dochádza k stretu záujmov poisťovne zodpovedajúcej za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla na jednej strane a podnikania, ktoré je založené na prenájme vozidiel poškodeným osobám na strane druhej. V centre týchto podnikateľských záujmov je však poškodený, ktorý nemôže užívať poškodené vozidlo a ktorý je poisťovňami usmerňovaný k opravám vozidiel v ich zmluvných servisoch. V tomto systéme je z pohľadu právnej istoty ako ústavnej hodnoty všetkých zúčastnených neudržateľné, aby boli vo vzťahu k povinnosti preukázania účelnosti trvania nájmu formulované rozdielne dôkazné štandardy rôznych krajských súdov. Osobitne tomu je v situácii, keď proces opravy a vydania poškodeného vozidla ako osobitného splnenia povinnosti poisťovne podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP je určovaný bežnou obchodnou praxou

poisťovní a servisov – zmluvných partnerov poisťovní, no nie bežnou obchodnou praxou poškodených a prenajímateľov náhradných vozidiel“. Ďalej uviedol, že poškodený účelnosť trvania nájmu odôvodnil tým, že náhradné vozidlo mal prenajaté až dovtedy, pokiaľ mu servis neodovzdal opravené vozidlo. Skutočnosť podstatne pre posúdenie toho, že nájom náhradného vozidla po ukončení opravy – vystavení faktúry bol neúčelný, mala tvrdiť a preukazovať žalovaná poisťovňa, keďže v prospech nej mali byť skutočnosti o tom, že sťažovateľovi nič nebránilo, aby si už opravené vozidlo prevzal predtým, ako vystavila krycí list. Bolo na žalovanej poisťovni tvrdiť a preukazovať skutočnosť rozhodnú pre posúdenie toho, že ďalšie trvanie nájmu náhradného vozidla nebolo účelné. Za rozhodujúcu preto považoval preukázanú bežnú obchodnú prax servisu a žalovanej poisťovne, ktorá spočíva v tom, že servis – zmluvný partner poisťovne poškodeného o vykonaní opravy informuje a na prevzatie vozidla ho vyzýva až po doručení krycieho listu poisťovne.

10. Pokiaľ teda z vykonaného dokazovania v prejednávanej veci jednoznačne vyplynulo, že nájomný vzťah, predmetom ktorého bol prenájom náhradného motorového vozidla, preukázateľne trval od 5.8.2024 do 16.8.2024 a bol ukončený až dňom vrátenia vozidla zo servisu po ukončení opravy a doručení krycieho listu odvolací súd nemal dôvod odchyliť sa od aktuálne vlastnej rozhodovacej praxe, ktorá je súladná i so závermi, vyplývajúcimi z nálezů Ústavného súdu SR III. ÚS 322/2025-31 zo dňa 17. júla 2025.

11. V nadväznosti na uvedené preto rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, stotožniac sa i s jeho odôvodnením podľa § 387 ods. 2 CSP, potvrdil.

12. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, v nadväznosti na čo mu postupom podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému v plnom rozsahu.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)